

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej rejestracji znaku „YO!” 011208436;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez rejestrację znaku dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – Biofa/Komisja**(Sprawa T-746/15)**

(2016/C 059/53)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Biofa AG (Münsingen, Niemcy) (przedstawiciele: C. Stallberg i S. Knoblich, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2069 z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglan sodu (Dz.U. z dnia 18 listopada 2015 r., s. 42);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia ochrony danych

Dane skarżącej dotyczące wytwarzanego przez nią środka ochrony roślin VitiSan[®] podlegają ochronie danych na podstawie art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009⁽¹⁾. Zastosowanie tych danych przy okazji zatwierdzenia wodorowęglan sodu jako substancji podstawowej narusza więc przysługujące skarżącej prawo do ochrony danych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady subsydiarności postępowania w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowych

Zatwierdzenie wodorowęglanu sodu jako substancji podstawowej narusza obowiązującą w prawie ochrony roślin zasadę subsydiarności, ponieważ poprzez wytwarzany przez skarżącą środek ochrony roślin VitiSan[®], który zawiera substancję czynną wodorowęglan potasu, dostępny jest zarejestrowany środek ochrony roślin zawierający porównywalną substancję czynną.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pierwszeństwa w ramach postępowania w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowych

Objęte wnioskiem skarżącej zatwierdzenie wodorowęglanu sodu jako substancji czynnej powoduje, zgodnie z zasadą pierwszeństwa, skutek w postaci zablokowania zatwierdzenia tej substancji jako substancji podstawowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności skarżącej

Nieuprawnione wykorzystanie danych skarżącej w związku z zatwierdzeniem wodorowęglanu sodu jako substancji podstawowej stanowi naruszenie prawa do własności intelektualnej zgodnie z art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia nakazu ochrony niejawnych informacji handlowych

Nieuprawnione wykorzystanie danych skarżącej w celu zatwierdzenia wodorowęglanu sodu jako substancji podstawowej stanowi następnie naruszenie ochrony niejawnych informacji handlowych zgodnie z art. 7 karty.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia ogólnej zasady równego traktowania

Nieuprawnione wykorzystanie danych skarżącej w celu zatwierdzenia wodorowęglanu sodu jako substancji podstawowej stanowi również naruszenie zasady równego traktowania. Podczas gdy skarżąca musiała poczynić poważne inwestycje w celu zarejestrowania niezbędnych danych, dane te zostały wykorzystane przez pozwaną na korzyść osób trzecich, którzy nie mieli obowiązku spełnienia tych wymogów.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady ochrony zaufania

Nieuprawnione wykorzystanie danych skarżącej w celu zatwierdzenia wodorowęglanu sodu jako substancji podstawowej prowadzi w końcu do naruszenia zasady ochrony zaufania. Skarżąca miała prawo ufać, że dane dla środka ochrony roślin VitiSan[®] będą wykorzystane wyłącznie przy zachowaniu ochrony danych.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft i in./Komisja

(Sprawa T-750/15)

(2016/C 059/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Niemcy), RWE Power AG (Essen, Niemcy), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Niemcy) (przedstawiciele: U. Karpenstein, K. Dingemann i M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 5081 final z dnia 23 lipca 2014 r. w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Niemcy – EEG 2014 – reforma prawa energii odnawialnej w zakresie, w jakim ta decyzja klasyfikuje regulacje dotyczące istniejących instalacji służących zaopatrywaniu w energię w art. 61 ust. 3 i 4 EEG 2014 jako pomoc państwa i w pkt 5 tiret drugie (s. 75) uznaje za zgodne ze wspólnym rynkiem tylko do 31 grudnia 2017 r;

— Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.